

רעפ 67709-06-25 - רון יניב נ' מדינת ישראל

רע"פ 67709-06-25 - רון יניב ואח' נ' מדינת ישראל לעליון

רע"פ 67709-06-25

רע"פ 67385-06-25

1. רון יניב

2. שרגרף אחזקות בע"מ

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[11.07.2025]

כבוד השופט יוסף אלרון

בקשות רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס)

ב-ע"פ 51803-07-23 ו-עפ"ג 54776-07-23

החלטה

1. לפניי שתי בקשות רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס) ב-ע"פ 51803-07-23 ו-עפ"ג 54776-07-23 מיום 4.5.2025, בגדרו נדחו ערעורי המבקש על פסקי הדין של בית משפט השלום בשני הליכים: בהליך הראשון (להלן: תיק המע"מ), המבקש וחברה בבעלותו (להלן ביחד: המבקשים) הורשעו לאחר הליך הוכחות בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. בתמצית יתואר כי המבקשים ניכו מס תשומות ללא מסמך; לא הגישו דו"ח במועד; והפרו את החובה לתשלום מס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו. בגזר הדין, על המבקש הושת עונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים לצד ענישה נלווית. בהליך השני, המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בתיק זה נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מתוכם חודשיים במצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו בתיק המע"מ, וכן ענישה נלווית.

2. עד כמה שניתן להבין מהבקשות, המבקש סבור כי קיימות מספר שגיאות עובדתיות בהכרעת הדין בתיק המע"מ, וזאת מאחר שבידיו ראיות המוכיחות כי לא ניכה תשומות ללא מסמך, אלא שניכוי התשומות בוצע כדין בהתבסס על חשבוניות. לדבריו, ראיות אלה נמצאות בידי המשיבה, אך הן הוסתרו על ידיה, וחלקן נמצאות בידיו. בהתאם, לטענת המבקש שגו הערכאות קמא כשלא הורו למשיבה להמציא "ראיות" אלה, או לחלופין אפשרו לו להציג את הראיות הנמצאות בידיו.

3. אולם, טענות המבקש ביחס לראיות לכאוריות אלה הועלו לראשונה בשלב מאוחר של ההליך, לאחר מתן הכרעת הדין (וראו: יוסף אלרון "קבלת ראיות שלא על פי סדר הדין" המשפט י"ב 25 (2007)). זאת כאשר הערכאות קמא מצאו כי התנהלות המבקש בהקשר זה מהווה למעשה "מקצה שיפורים", לאחר שמספר גרסאות עובדתיות שהעלה לאורך ההליך נדחו על ידי בית משפט השלום. בהקשר זה, בית המשפט המחוזי דחה את טענות "הסתרת" החשבוניות בהתחשב במועד העלאתן, וכן בכך שהמבקש "לא השכיל לבססן" כדברי בית המשפט. צוין כי למבקש היו מספר הזדמנויות להעלאת ובירור טענות אלה בזמן ההליך, בין היתר מאחר שמבקרת מע"מ העידה בבית המשפט במשך מספר ישיבות, כאשר עדותה אף הופסקה ונדחתה במספר חודשים על מנת לאפשר למבקש "להיערך אליה כראוי".

4. עולה אפוא, כי טענות המבקש תחומות לדלת אמות עניינו הפרטני, והן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 20337-11-24 שוקרון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.11.2024)). מבוקש למעשה כי בית משפט זה, בשבתו כערכאת ערעור ב"גלגול שלישי", יתערב בממצאים עובדתיים שקבעה הערכאה הדיונית ויורה על קבלתן של ראיות נוספות, וזאת לאחר שאף בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, לא מצא לעשות כן. אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן במסגרת בקשת רשות ערעור (רע"פ 53460-04-25 לייכטר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.5.2025)). אף העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה בנסיבות העניין, וממילא אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים שיצדיקו התערבות במסגרת בקשת רשות ערעור (רע"פ 2424-06-25 מנסור נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.6.2025)).

5. אשר על כן, הבקשות נדחות. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ה (11 יולי 2025).
יוסף אלרון
שופט